

Крупко Я. М.,*кандидат юридичних наук, доцент,
начальник кафедри адміністративного та конституційного права
Пенітенціарної академії України
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-1578-2303>***Шестак Л. В.,***кандидат юридичних наук, доцент,
доцент кафедри адміністративного та конституційного права
Пенітенціарної академії України
ORCID: <https://orcid.org/0009-0001-9381-5916>*

ПРОБЛЕМИ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ АДМІНІСТРАТИВНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ПОРУШЕННЯ ВИМОГ ФІНАНСОВОГО КОНТРОЛЮ В СИСТЕМІ ДЕРЖАВНОЇ КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

Анотація. У статті розглядаються проблеми адміністративної відповідальності за порушення вимог фінансового контролю (ст. 172-6 КУпАП). Це питання є актуальним в контексті наукових досліджень у галузі адміністративного права, оскільки корупційні діяння завдають значної шкоди правам держави та громадян. Проблема ускладнюється відсутністю єдиного підходу до визначення проступків, що містять корупційну складову або становлять самостійне корупційне діяння.

Автори відзначають ряд проблем, що виникають у процесі правозастосування та вказують на проблеми у виявленні корупційних правопорушень, зокрема у Державній кримінально-виконавчій службі України.

Серед найбільш поширених проявів порушення вимог фінансового контролю є несвочасне декларування та неповідомлення про зміни у майновому стані. Автори вказують на нерегульованість причин, які суд може визнати «поважними», невизначеність строків повідомлення про відкриття валютних рахунків, регулювання відповідних питань підзаконними нормативними актами, а також відсутність диференціації адміністративної відповідальності залежно від тривалості порушення. Проблемама є також визначення кола осіб, які можуть виступати суб'єктами вказаних проступків.

У статті пропонуються зміни до діючих норм, які, на думку авторів, можуть покращити правове регулювання, спростити процес притягнення до відповідальності та знизити ймовірність корупційних проявів. Зокрема, вказується на необхідність введення чітких дефініцій і критеріїв у законодавство, щоб уникнути зловживань, а також забезпечити правову визначеність у цій сфері.

Таким чином, застосування адміністративної відповідальності за вчинення правопорушень у сфері фінансового контролю потребує вдосконалення, що включає актуалізацію норм КУпАП для реагування на унікальні обставини роботи ДКВС України й приведення їх у відповідність до сучасних вимог антикорупційної політики.

Ключові слова: адміністративна відповідальність, Державна кримінально-виконавча служба України, правове регулювання, корупція, персонал, фінансовий контроль, адміністративні правопорушення, пов'язані з корупцією.

Постановка проблеми. Проблеми адміністративної відповідальності за вчинення правопорушень, які пов'язані з корупцією, вже традиційно виступають об'єктом наукових досліджень вітчизняних фахівців у сфері адміністративного та суміжних галузей права. І питання не лише в тому, що відповідні протиправні діяння завдають значної шкоди правам та інтересам як держави в цілому, так і окремих громадян зокрема, але й у відсутності єдиного підходу до визначення переліку проступків, що можуть бути віднесені до цієї групи протиправних проявів. Наразі до адміністративних правопорушень, які пов'язані з корупцією, належать лише ті діяння, які визначені у главі 13-А Кодексу України про адміністративні правопорушення (КУпАП). Інші протиправні вчинки, навіть за наявності при їх вчиненні корупційної складової, не розглядаються за правилами вище названої глави КУпАП. Разом з тим, у ній є норми, які, на наш погляд, фактично не пов'язані з корупцією та мають бути вилучені. До однієї з таких норм можна віднести положення ст. 172-6 КУпАП «Порушення вимог фінансового контролю» [1].

Стан дослідження. Адміністративна відповідальність за правопорушення, які пов'язані з корупцією, передбачена главою 13-А КУпАП, якою Кодекс було доповнено у 2011 році. Проте окреслення кола проступків, які вміщують корупційну складову та передбачають застосування заходів адміністративної відповідальності не припинило тривалих наукових дискусій щодо визначення сутності, юридичного значення, форм прояву та суб'єктів означеної групи проступків, а також недоліків правового регулювання застосування заходів адміністративної відповідальності за їх вчинення. Так, відповідні проблеми досліджують: Дрозд О.Ю., Дрофич Ю.В., Гончарук С.Т., Пузирич В.Ф., Терещук О.В., Хавронюк М.І. та інші вчені. Проте поза увагою як законодавця, так і науковців залишаються проблеми виявлення проступків з корупційною складовою, які вчинені в системі Державної кримінально-виконавчої служби України (ДКВС).

Метою статті є визначення проблем правового регулювання адміністративної відповідальності за порушення вимог фінансового контролю в системі ДКВС.

Виклад основного матеріалу. Боротьба з корупцією в Україні є складним процесом. Попри наявність спеціальних актів, які визначають сутність, особливості прояву корупції та суб'єктів відповідних правопорушень [2], визначення кола порушень, які пов'язані з корупцією [1], формування антикорупційної стратегії [3] та систему органів, завданням яких є виявлення фактів корупційних правопорушень, їх попередження та припинення, викоринити це явище з вітчизняної практики, на жаль, не вдається.

Найпоширенішими випадками адміністративних правопорушень, що належать до пов'язаних з корупцією є діяння, передбачені ст. 172-6 КУпАП «Порушення вимог фінансового контролю», які проявляються як порушення визначеного законодавством строку щорічного декларування (що встановлюється шляхом аналізу сайту Національного агентства з питань запобігання корупції). Строки таких порушень незначні; а протиправне діяння може проявлятися і як неповідомлення про суттєві зміни у майновому стані (зазвичай встановлюється порівнянням кількості майна у деклараціях за два роки і відсутністю повідомлення про набуття такого майна на офіційному сайті Національного агентства з питань запобігання корупції) [4]. З одного боку виявляти такі проступки можна шляхом використання пошукової системи в електронному реєстрі декларацій. Проте якщо взяти до уваги коло посадовців, щодо яких складено адміністративні протоколи, очевидно, такі моніторинги реєстру декларацій на сайті Національного агентства з питань запобігання корупції здійснюються вибірково і несистемно [5, с. 98]. Варто відзначити, що в межах КУпАП є й так звана загальна норма, якою передбачена адміністративна відповідальність громадян держави за порушення порядку подання декларацій про доходи та ведення обліку доходів і витрат (ст. 164-1 КУпАП) [1], яка співвідноситься з положеннями ст. 172-6 КУпАП як загальне й особливе.

Для того, щоб визначити недоліки правового регулювання адміністративної відповідальності за порушення вимог фінансового контролю в цілому та в системі ДКВС зокрема, варто проаналізувати положення ст. 172-6 КУпАП, яка передбачає адміністративну відповідальність за вчинення вказаного правопорушення: «Несвоєчасне подання без поважних причин декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, – тягне за собою накладення штрафу від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Неповідомлення або несвоєчасне повідомлення про відкриття валютного рахунку в установі банку-нерезидента або про суттєві зміни у майновому стані – тягне за собою накладення штрафу від ста до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Дії, передбачені частиною першою або другою цієї статті, вчинені особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за такі ж порушення, – тягнуть за собою накладення штрафу від ста до трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з конфіскацією доходу чи винагороди та з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю строком на один рік.

Подання завідомо недостовірних відомостей у декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, – тягне за собою накладення штрафу від однієї тисячі до двох тисяч п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян».

Таким чином, аналізована норма містить чотири частини, проте її застосування ускладнюється, на наш погляд, наступними проблемами.

В першу чергу варто відзначити, що законодавець не диференціює адміністративну відповідальність залежно від тривалості пропущених строків декларування. Адже це може бути й кілька годин, і кілька місяців. Попри те, що в кожному з таких випадків має місце порушення фінансової дисципліни, але більш тривалі строки порушення вказують на умисну форму вини чи протиправну недбалість та є більш шкідливими.

По-друге, відповідне діяння вважається правопорушенням, якщо воно було вчинено без поважних причин. Разом з тим, ні КУпАП, ні Закон України «Про запобігання корупції» не містить навіть орієнтовного переліку причин, які суд може визнавати поважними, що має наслідком неоднакову судову практику щодо типових ситуацій, а також може виступати детермінантою корупційної складової. Відтак, доречно визначити у ст. 172-6 КУпАП орієнтовний перелік причин пропуску строків подання декларації, які можуть бути визнані поважними. Це виступатиме своєрідним «орієнтиром» для судів під час розгляду і вирішення відповідної категорії справ. Доречно також особливу увагу звернути на поважні причини, виникнення яких може бути пов'язане зі специфікою проходження служби в ДКВС України, наприклад, тривале відрядження, забезпечення евакуації контингенту установ виконання покарань чи цивільного населення; направлення на проходження служби в зону ведення бойових дій, робота «під прикриттям», виконання спеціалізованих завдань тощо. Адже наразі на персонал Державної кримінально-виконавчої служби України покладаються обов'язки, невластивні цивільним державним службовцям і їх виконання в умовах воєнного стану може бути ускладнено.

По-третє, до недоліків законодавчого регулювання адміністративної відповідальності за порушення вимог фінансового контролю доречно віднести й невизначеність строків повідомлення про відкриття валютного рахунку в установі банку-нерезидента. Наразі відповідні терміни складають 20 днів [6]. Але, оскільки питання строків визначається підзаконним нормативним документом, то доречно закріпити його і в положеннях ст. 172-6 КУпАП. Варто також звернути увагу й на той факт, що Порядок інформування Національного агентства з питань запобігання корупції про відкриття валютного рахунку в установі банку-нерезидента зобов'язує повідомляти про це у двох випадках: коли такий рахунок відкриває власне посадова особа та коли такий рахунок відкриває член сім'ї декларанта. Натомість ч. 2 ст. 172-6 КУпАП взагалі не вказує на особу (перелік осіб), яка виступає суб'єктом правопорушення, що порушує принцип правової визначеності. Відповідно, для уникнення зловживань та неоднозначної судової практики, вважаємо за доцільне ч. 2 ст. 172-6 КУпАП викласти в такій редакції: «Неповідомлення суб'єктом декларування протягом 20 днів про відкриття валютного рахунку в установі банку-нерезидента ним особисто або членами його сім'ї, – тягне за собою ...».

Ч. 2 ст. 172-6 КУпАП передбачає також застосування заходів адміністративної відповідальності за неповідомлення або несвоєчасне повідомлення про суттєві зміни в майновому стані. Відзначимо, що такі зміни стосуються виключно декларанта і зазначена вимога (на відміну від вимоги повідомлення про відкриття валютного рахунку) не поширюється на родичів порушника. Відповідні зміни вважаються суттєвими,

якщо декларант отримав дохід, придбав майно або забезпечив здійснення витратів на суму, яка перевищує 50 прожиткових мінімумів [7]. Оскільки така сума змінюється щорічно, то одна й та ж сума, але витрачена/ отримана у грудні попереднього року та у січні поточного може не утворювати складу адміністративного правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 172-6 КУпАП. Адже різниця у сумах 50 прожиткових мінімумів, наприклад, між груднем 2025 року та січнем 2026 року складає 15 тис. грн. [8; 9]. Доречно також відзначити, що для кваліфікації діяння як правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 172-6 КУпАП береться для розрахунку прожитковий мінімум, встановлений для працездатних осіб станом на 1 січня відповідного року. Це важливо. Адже Закон України «Про Державний бюджет на 2026 рік» оперує поняттям загального прожиткового мінімуму, прожиткового мінімуму для дітей до 6 років, для дітей від 6 до 18 років, прожиткового мінімуму для працездатних осіб; осіб, які втратили працездатність тощо [9].

Відповідно до положень ст. 7 названого вище Закону України прожитковий мінімум для працездатних осіб складає 3328 грн. на місяць. Відповідно, суттєвими змінами майнового стану є здійснення витрат/ отримання доходів на суму, що перевищує 166 400 грн. Наразі повідомляти про суттєві зміни в майновому стані повинні декларанти, які обіймають посади пов'язані з високим рівнем корупційних ризиків, відповідно до переліку, затвердженого наказом Національного агентства з питань запобігання корупції від 06.11.2023 №249/23 [10], а також службові особи, які займають відповідальне та особливо відповідальне становище відповідно до ст. 51-3 Закону України «Про запобігання корупції» [2]. Проте значна кількість декларантів (зокрема, державні службовці категорії «А») априорі не може повідомляти про суттєві зміни в майновому стані, бо їх посадові оклади перевищують суму в 50 прожиткових мінімумів і відповідні витрати об'єктивно не є для них суттєвими [11]. Фактично, відповідальність за цим положенням ч. 2 ст. 172-6 КУпАП настає лише у випадку, коли декларант отримав дохід, придбав майно чи здійснив витраток на відповідну суму, але у безготівковій формі й це була разова операція [7], про здійснення якої декларант мав би повідомити протягом 10 днів. Якщо ж декларант використовував готівкову або змішану форму розрахунку, при якій безготівкова частина не перевищувала 50 прожиткових мінімумів або якщо він придбав майно у розстрочку, в тому числі й рівними платежами, то адміністративна відповідальність за вказаною нормою фактично не настає. Слід зазначити, що якщо при отриманні спадщини, подарунка, приватизації нерухомого майна грошова оцінка такого майна не проводилась і вартість його не була відома, повідомлення про суттєву зміну майнового стану не подається. Таке майно зазначається в декларації за відповідний період. На наш погляд, така позиція законодавця фактично нівелює можливість притягнення до відповідальності за ч. 2 ст. 172-6 КУпАП. У зв'язку з цим вважаємо за доцільне визнавати зміни у майновому стані декларанта суттєвими за умови, що вони в 10 і більше разів перевищують суми його посадового окладу. Тому в частині 2 ст. 172-6 КУпАП слова «...або про суттєві зміни у майновому стані» замінити словами: «... а так само неповідомлення протягом 10 днів про зміни у майновому стані декларанта, якщо вони в десять і більше разів перевищують розмір його посадового окладу». Таке формулювання статті

відповідає принципу індивідуалізації покарання [12, с. 158] та чітко вказує на строк, протягом якого декларант має повідомити про зміни в майновому стані.

Крім того, вважаємо за доречне визначити й перелік випадків, коли порушення строків подання відомостей про зміни майнового стану не становитиме складу правопорушення. Наприклад, оплата лікування, в тому числі протезування, виплата пожертв на Збройні сили України тощо.

До недоліків правового регулювання адміністративної відповідальності за ст. 172-6 КУпАП варто віднести й формулювання ч. 4 названої норми. Зокрема, нею передбачено відповідальність за подання завідомо недостовірних відомостей у декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування. Фактично для уникнення відповідальності варто довести відсутність умислу при вказуванні неправдивої інформації у декларації. Більше того, наразі за відповідні діяння може наставати не тільки адміністративна, але й кримінальна та дисциплінарна відповідальність. Згідно з положеннями ст. 2 Порядку проведення повної перевірки декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування [13] відомості в декларації вважаються недостовірними, якщо вони відрізняються від відомостей, визначених у правовстановлюючих документах на суму, що перевищує 150 прожиткових мінімумів для працездатних осіб, встановлених на дату подання декларації. Якщо ж розбіжності в заявлених та реальних сумах перевищують позначку в 150 прожиткових мінімумів, – таке діяння передбачає застосування кримінальної відповідальності. Відповідно, якщо сума розбіжності є меншою, то вона не утворює складу адміністративного правопорушення, визначеного у ч. 4 ст. 172-6 КУпАП. Тому для уникнення проблем правозастосування, вважаємо за доцільне ч. 4 ст. 172-6 КУпАП викласти у такій редакції: «Подання завідомо недостовірних відомостей у декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, тобто відомостей, які відрізняються від тих, що містяться у правовстановлюючих документах, судових рішеннях, які набрали законної сили, реєстрах, банках даних, інших інформаційно-комунікаційних та довідкових системах, у тому числі тих, що містять інформацію з обмеженим доступом, держателем (адміністратором) яких є державні органи, органи місцевого самоврядування, відкритих базах даних, реєстрах іноземних держав, інших джерел інформації, на суму, що перевищує 150, але меншу ніж 750 прожиткових мінімумів для працездатних осіб, встановлених на дату подання декларації, та/або відомості, які не дають змоги ідентифікувати члена сім'ї суб'єкта декларування чи об'єкт декларування, – тягне за собою...». Чітке визначення максимальних сум розбіжностей інформації в декларації дозволить відповідальності ще на етапі досудового слідства.

Доречно також відзначити, що в окремих інституціях, наприклад в системі Державної кримінально-виконавчої служби, внаслідок великої кількості представників персоналу, які подають електронні декларації, власне декларування виступає як суто технічна процедура. Адже внаслідок великого обсягу даних, які мають бути перевірені Національним агентством з питань запобігання корупції, повна та всебічна перевірка (особливо відповідність рівня доходів рівню життя, що є базовим для встановлення фактів корупційних проявів у закритих установах) є майже неможливою. Внаслідок цього недобросо-

вісні представники персоналу мають можливість приховувати реальну інформацію про свої «прибутки» шляхом готівкових надходжень, перевірити порядок та умови використання яких ні особисто декларантами, ні членами їх родин нереально.

Традиційною проблемою адміністративної відповідальності за ст. 172-6 КУпАП є визначення кола осіб, які можуть виступати суб'єктами названого правопорушення. Їх перелік визначається в примітці до ст. 172-6 КУпАП та містить посилання на положення Закону України «Про запобігання корупції». Відповідно, визначення юридичної сили примітки до положень законодавчих актів наразі не вирішене [14, с. 76], що ускладнює адміністративно-правову кваліфікацію.

Власне й ефективність адміністративних санкцій за вчинення правопорушень, передбачених ст. 172-6 КУпАП є сумнівною. Оскільки відповідні діяння пов'язані з корупцією, то доцільно застосовувати більш суворі адміністративні штрафи та додаткове покарання у вигляді заборони займати певні посади або займатися певним видом діяльності. Наразі ж порушення вимог фінансового контролю передбачає штрафи, які менші, ніж покарання за керування транспортним засобом у стані сп'яніння.

Висновки. Підсумовуючи вище визначене, варто відмітити, що наразі застосування заходів адміністративної відповідальності за порушення вимог фінансового контролю належить до числа правопорушень, пов'язаних з корупцією. Практичне застосування норми ст. 172-6 КУпАП ускладнюється рядом недоліків правового регулювання такої відповідальності. Зокрема, положення цієї статті не розраховані на регулювання відносин у специфічних державних структурах, зокрема, в ДКВС України. Крім того, відсутній перелік причин, які можуть бути визнані судом поважними при пропуску строків декларування, а питання суттєвих змін майнового стану декларанта взагалі не урегульоване. Мають місце й проблеми у ході застосування заходів відповідальності за подання неправдивих відомостей у деклараціях осіб, які уповноважені на виконання функцій держави чи місцевого самоврядування. Так, відповідно з положеннями примітки названої норми «відповідальність за цією статтею за подання завідомо недостовірних відомостей у декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, стосовно майна або іншого об'єкта декларування, що має вартість, настає у випадку, якщо такі відомості відрізняються від достовірних на суму від 150 до 750 прожиткових мінімумів для працездатних осіб», але власне юридична чинність примітки жодним документом не встановлена, хоча саме за цією ознакою розмежовуються адміністративна, дисциплінарна та кримінальна відповідальність.

Література:

1. Кодекс про адміністративні правопорушення : Закон України від 07.12.1984 № 8073-Х. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/80731-10#Text> (дата звернення: 17.01.2026).
2. Про запобігання корупції: Закон України від 14.10.2014 № 1700-VII URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1700-18/ed20230331#Text> (дата звернення: 17.01.2026).
3. Антикорупційна стратегія на 2026-2030 роки. URL: <https://nazk.gov.ua/uk/antikoruptsiyna-strategiya-na-2026-2030-roky/> (дата звернення: 17.01.2026).
4. Дрозд О.Ю. Теоретико-правова характеристика відповідальності за адміністративні правопорушення, пов'язані з корупцією в Україні. *Київський часопис права*. 2023. №1. URL:

<https://kyivchasprava.kneu.in.ua/index.php/kyivchasprava/article/view/271/258> (дата звернення: 17.01.2026).

5. Гречанюк Р. В. Застосування адміністративної відповідальності за порушення, пов'язані із корупцією у діяльності посадових осіб правоохоронних органів. *Ірпінський юридичний часопис*. 2019. Вип. 2. С. 96–101.
6. Про затвердження Порядку інформування Національного агентства з питань запобігання корупції про відкриття валютного рахунка в установі банку-нерезидента: Наказ Національного агентства з питань запобігання корупції від 23.07.2021 р. № 451/21. URL: <https://nazk.gov.ua/uk/documents/nakaz-vid-23-07-2021-451-21-pro-zatverdzhennya-poryadku-informuvannya-natsionalnogo-agentstva-z-pytan-zapobigannya-koruptsiyi-pro-vidkryttya-valyutnogo-rahunka-v-ustanovi-banku-neresyidenta/> (дата звернення: 17.01.2026).
7. Повідомлення про суттєві зміни в майновому стані. URL: <https://amcu.gov.ua/napryami/antikorupciyna-diyalnist/subiektam-deklaruvannya/povidomlennia-pro-suttievi-zminy-v-mainovomu-stani> (дата звернення: 17.01.2026).
8. Прожитковий мінімум для працездатних осіб – 2025: корисна інформація. URL: <https://nazk.gov.ua/uk/novyny/prozhytkovyy/> (дата звернення: 17.01.2026).
9. Про Державний бюджет України на 2026 рік: закон України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4695-20#Text> (дата звернення: 12.12.2025).
10. Про затвердження Переліку посад з високим та підвищеним рівнем корупційних ризиків: Наказ Національного агентства з питань запобігання корупції №249/23. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1966-23#Text> (дата звернення: 17.01.2026).
11. Рахункова палата збільшить чисельність працівників в рамках реформи, яка передбачає збільшення окладів у Рахунковій палаті. URL: <https://sud.ua/uk/news/publication/322416-schetnaya-palata-uvelichit-chislennost-rabotnikov-v-ramkakh-reformy-kotoraya-predusmatrivaet-uvelichenie-okladov-v-schetnoy-palate> (дата звернення: 17.01.2026).
12. Шестак Л.В. Зміст і значення окремих принципів адміністративної відповідальності. *Матеріали III науково-практичної міжвузівської конференції «Теорія і практика сучасного менеджменту: проблеми та шляхи їх вирішення»*. Чернігів, Чернігівська філія Європейського університету. 2007. С. 157–161.
13. Про затвердження Порядку проведення повної перевірки декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування: Наказ Національного агентства з питань запобігання корупції від 29.01.2021 №26/21. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0158-21#Text> (дата звернення: 17.01.2026).
14. Пузырний В. Ф., Шестак Л. В. Окремі проблеми адміністративно-правової кваліфікації правопорушень, пов'язаних з корупцією. *Науковий вісник Сіверщини*. Серія: Право : науковий журнал / Пенітенціарна академія України. Чернігів : ПАУ, 2024. № 3 (23). 120 с. С. 74–86. <https://sjlaw.pau.edu.ua/wp-content/uploads/2024/11/6.-Puzymyri-V.-Shestak-L.pdf> (дата звернення: 17.01.2026).

Krupko Ya., Shestak L. Problems of the legal regulation of administrative liability for violation of financial control requirements in the state criminal executive service of Ukraine

Summary. The article discusses the issues of administrative liability for violations of financial control requirements (Article 172-6 of the Code of Administrative Offenses). This issue is relevant in the context of scientific research in the field of administrative law, as corrupt actions cause significant harm to the rights of the state and citizens. The problem is complicated by the lack of a unified approach to defining offenses that contain a corrupt component or constitute an independent corrupt act.

The authors note a number of problems that arise in the application of law and point out issues in detecting corrupt offenses, particularly within the State Criminal-Executive Service of Ukraine. Among the most common manifestations of violations of financial control requirements are untimely declaration and failure to report changes in property status. The authors indicate the lack of regulation regarding the reasons that a court may recognize as "valid", uncertainty in the deadlines for reporting the opening of foreign currency accounts, regulation of relevant issues by subordinate normative acts, as well as the absence of differentiation of administrative liability depending on the duration of the violation. Identifying the range of individuals who can act as subjects of these offenses is also problematic.

The article proposes amendments to existing norms that, in the authors' opinion, could improve legal regulation, simplify

the process of holding individuals accountable, and reduce the likelihood of corrupt manifestations. In particular, there is a call for the introduction of clear definitions and criteria into legislation to prevent abuse and ensure legal certainty in this area.

Thus, the application of administrative liability for offenses in the field of financial control requires improvement, which includes updating the norms of the Code of Administrative Offenses to respond to the unique circumstances of the State Criminal-Executive Service of Ukraine and aligning them with the modern requirements of anti-corruption policy.

Key words: administrative liability, State Criminal-Executive Service of Ukraine, legal regulation, corruption, personnel, financial control, administrative offenses related to corruption.

Стаття поширюється на умовах
ліцензії відкритого доступу
(CC BY 4.0)

Дата першого надходження статті до видання: 12.01.2026
Дата прийняття статті до друку після рецензування: 07.02.2026
Дата публікації (оприлюднення) статті: 23.03.2026